

dem; men jeg tror, at der er Mange, der selv med de Byrder og Besværligheder, som ere forbundne med de nuværende Forhold, finde noget Aftalende ved det berigjennem bestaaende Forhold til deres Menighedsmedlemmer og Deltagelse i, hvad der passerer dem. Det er det eneste Hensyn, som efter min Mening kunde komme frem; men med Hensyn til Spørgsmaalet om Opfattelsen af Præsternes Stilling i Staten i det Hele er der en overmaade stærk Modsatning tilstede imellem dem, der ligesom den ærede Rigsdagsmand ville have dem sat paa fast Gage ganske som andre Embedsmænd, og mange Andre, som ellers følge det ærede Medlems Anskuelse, men som her ere af en stik modsat Mening, og med Hensyn til selve Landbefolkningen kan jeg ikke erkjende, at det skulde være en absolut Fordel for den at skulle erlægge sin Tiende paa Antstuen i Stedet for til Præsterne. Jeg tror derfor, ligesom det ærede Medlem og ligesom det ærede Folke-thing har viist ved Afstemningen den 27de Marts 1871, at dette Punkt umulig kan være afgjørende, og jeg vil sige til, at jeg i Øvrigt ikke tror, at der er saadanne Vanfærligheder tilstede, at de ikke kunne overvindes, naar man lader Sagen gaa, som det ærede Medlem yttrede, sin egen rolige Gang.

Winther: Der fremkom nogle Ytringer fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), som foranledige mig til at gjøre et Par Bemærkninger, ligesom jeg ogsaa vil omtale en Ytring, der saaldt fra den ærede Minister, da han nu sidst talte. Man har talt om, at Præsternes Stilling skulde betragtes som værende en anden end andre Statsembedsmænds; men det forekommer mig, at det er med Urette, man gjør denne Fordring, saa længe man ikke har gjort den Afsondring mellem det Geistlige og det Verdslige i Folketjens Forhold, der, saa vidt jeg har kunnet forstaa Grundloven, paabydes deri. Derjom man var gaaet over til at gjøre de nuværende Sognepræster til rene Menighedspræster i Folketjens, vilde jeg give den ærede Minister Ret i hans Paaastand; men saa længe dette ikke er sket, kan jeg ikke anerkjende, at der er nogen Grund til at betragte dem anderledes end andre af Staten udnævnte Embedsmænd. De blive jo udnævnte inden nogenstomhelst Medvirking fra Kirkens Side; det er Staten alene, der byder over deres Ansættelse og Afsettelse, og der er altsaa ikke Noget i deres Stilling, som med Rette kan fremføres imod den Anskuelse, at de maa betragtes som andre Statsembedsmænd. — Naar den ærede Minister dernæst omtalte det Spørgsmaal, hvorvidt Præsterne bør lønnes i Korn eller ikke, og naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds ogsaa udtalte, at der var mange og vægtige Grunde, der talte for at gjøre det, vil jeg dog tillade mig at fremhæve et

Par Momenter, der kunne tale for, hvad jeg tror vilde være rigtig, nemlig at sætte dem paa en Pengeløn. For det Første har der i 14de Samling i 1862 gjort sig en anden Anskuelse gjældende her i Thinget, end hos Mænd, hvoraf ikke saa endnu ere Medlemmer af dette eller af det andet Thing. Der blev da af Flertallet i et Udvalg paa 15 Medlemmer udtalt den Anskuelse, at det var rigtigst, at Præsterne bleve satte paa fast Gage i Penge, og at de Midler, som hidtil havde været ydede til at understøtte Folketjens gennem Præstelønningerne, bleve inddragne i Statskassen. Dernæst er jo Bispernes Lønning opført paa selve Finantsloven, medens Indtægten af Bispetienden er gaaet ind i Statskassen, og der er er ikke Tale om, at Bisperne skulle betales i Korn; de bleve ligefrem betalte i Penge. Jeg vil spørge, hvorfor det skulde være sørgeligere, at Præsterne bleve betalte i Penge, end at Bisperne blive det? Det kan jeg aldeles ikke begribe. Jeg tror, at alene de to Momenter, jeg her har nævnt, lige saa godt tale for min Mening som de Grunde, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds havde i Baghaanden, ville tale for, hvad han anser for det Nigtige. Jeg siger dog heller ikke, at dette Punkt er det afgjørende, at det skulde være det, som absolut forhindrede Loven fra at komme ud. Jeg siger kun, at jeg stemmer imod Loven væsentlig paa Grund af en Bestemmelse i § 11; men jeg har betegnet det her omtalte Punkt som en Inkonsekvens fra Regjeringens Side, idet den har gjort et modsat Forslag med Hensyn til andre Embedsmænd. Naar den ærede Minister saa bestemte hævder, at Kirkens Tiendomsret aldeles ikke er anerkjendt i denne Lov, og at han selv er absolut derimod, kan det jo ikke Andet end glæde mig at høre denne Udtalelse af den ærede Minister; men slike Udtalelser have ikke en absolut bindende Betydning. Den ærede Minister har nu denne Anskuelse, og han tror, at den Bestemmelse, der staar i Loven, ikke kan gives anden Mening end denne; men det er dog en Kjendsgjerning, at der kun kan disponeres over disse Penge til kirkelige Dømed, med mindre der kommer en særlig Lov derom, og det er dog altsaa klart, at disse Midler stilles paa en hel anden Maade end nogen af de andre Statsindtægter, som findes paa Finantsloven. Det forekommer mig derfor at være ganske sikkert, at der i kommende Tider kan gjøres en anden Fortolkning gjældende end den, som den ærede Minister her endog med megen Styrke gjør gjældende, og saa længe derfor den omtalte Bestemmelse staar i Loven, vil jeg aldrig kunne give denne min Stemme, ligesom jeg heldigvis altid har stemt imod Loven, fordi den stod der.

Brix: Jeg vil kun henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil svare mig paa, hvem det er, der afgjør, hvorledes Overskuddet skal an-